

Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 152

2025-03-24

Pierwsze spotkanie

1. Dzieci mają na tablicy wyświetloną okładkę z książki Kije samobije Roksany Wróbel – Jędrzejewskiej. Podczas burzy mózgów uczniowie starają się znaleźć odpowiedź na pytania: Co to za dziewczynka?, Co o niej myślicie?, Jak może się czuć?.
2. Nauczyciel wraz z chętnymi uczniami czyta tekst książki do słów: Lepiej owiń się ręcznikiem... Rozmowa na temat tego co spotkało dziewczynkę? Gdy uczniowie podają swoje propozycje nauczyciel tnie szablon w różne strony i w efekcie tego na ścianie wisi poszarpany na kawałki szablon dziewczynki.
3. Rozmowa kierowana – nauczyciel pyta dzieci co mogą poradzić dziewczynce, aby poczuła się lepiej? Jak można pomóc dziewczynce w sytuacjach, w których się znalazła? Każdą z propozycji zapisujemy na małych karteczkach i sklejamy nimi pocięty szablon. W efekcie powstaje portret, naprawiony dzięki sklejeniu go małymi karteczkami dzieci.

Drugie spotkanie.

1. Na początku zajęć nauczyciel pyta, co mogło się przytrafić dziewczynce od ostatnich zajęć. Czy mogło spotkać ją coś niemiłego, czy znowu spotkały się z nią Kije Samobije? Jak mogła zareagować na ich pojawienie się?
2. Nauczyciel i kilkoro dzieci czyta do fragmentu: „Stanęła w drzwiach kobieta...”
3. Uczniowie otrzymują małe kawałki pociętego, plastikowego lusterka, w którym mają za zadanie się przejrzeć. Nauczyciel pyta: Co widzą czy są w stanie zobaczyć się w całości? Czy obraz jest taki jak powinien czy czegoś brakuje? Co mogą powiedzieć o osobie, której widzą tylko fragment twarzy, co kryje się poza skrawkiem lusterka? Czy obraz jest prawdziwy? Rozmowa moderowana z dziećmi.
4. Ekspresja twórcza – dzieci przyklejają na papierze skrawki swoich lusterek i starają się dorysować pozostałą część twarzy
5. Burza mózgów – jak wygląda postać. Kiedy widzę ją w całości? Co mogę o niej powiedzieć, czym różni się od tej widzianej we fragmencie lusterka?

Trzecie spotkanie

1. Ponownie pracujemy z posklejonym portretem Anielki. Uczniowie losują karteczki z niedokończonymi zdaniami i podają swoje propozycje odpowiedzi: „Gdy kije mówią, że Anielka ma duże uszy. Dziewczynka może..., Gdy kije wmawiają Anielce, że nic nie umie, dziewczynka może..., Gdy kije śmieją się z Anielki, że za bardzo się garbi, dziewczynka może...”
2. Nauczyciel i chętni uczniowie czytają tekst książki do końca.
3. Uczniowie dostają kolorowe kartki papieru, a następnie dzielą się nimi z innymi. Mogą napisać na tych kawałkach coś miłego i dać je innej osobie. Z tych skrawków tworzą ramkę do portretu z lustrem.
4. Dyskusja na zakończenie zajęć. Jak się czuje Anielka, gdy jest bardziej pewna siebie? Czy coś się zmieniło w jej życiu? Jak może się uchronić w przyszłości gdy pojawią się kije samobije? Co możemy

**Magiczny
Kraków**

jeszcze doradzić dziewczynce, jak ją wesprzeć?

5. Nauczyciel dziękuje za zajęcia.